

นานาคำเรียกของ **เมือง**
ภายใต้ความ **ยั่งยืน**

Sustainability

นางสาวกิติลักษณ์ ถนอมบุญชัย
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

จุดเริ่มต้นของการเขียนบทความเรื่อง “Eco - กับเมือง สู่ความคำว่า “ความยั่งยืน (Sustainability)” เนื่องด้วยผู้เขียนมีแนวคิดที่จะดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาความเป็นเมือง Eco - town ในย่านชุมชนเก่าที่เต็มไปด้วยศิลปวัฒนธรรมอันควรค่าแก่การอนุรักษ์ของย่าน ซึ่งเป็นความท้าทายอย่างมากในการนำการพัฒนาเข้าไปผสมผสานกับการอนุรักษ์ที่เปรียบเสมือนกับเด็กวัยรุ่นที่มีหัวพัฒนาที่รับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลากับผู้เฒ่าผู้แก่ที่หวงแหนขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามที่ตกทอดจากบรรพบุรุษมาอยู่ร่วมกัน ซึ่งไม่สามารถบอกได้ว่าอะไรดีกว่าขึ้นกับการยอมรับของคนในเมืองหรือย่านนั้น ๆ กับการจัดการกับความท้าทายดังกล่าว แต่ความท้าทายในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความลงตัวระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ของเมืองหรือย่านนั้น ควรจะมีจุดเริ่มต้นด้วยความเข้าใจที่ตรงกัน

จุดเริ่มต้นดังกล่าวเริ่มจากความเข้าใจคำว่า Eco - กับเมือง และคำศัพท์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นคำว่า Eco - town, Eco - city, Smart City, Green City รวมถึงการใช้คำว่า Sustainable City ที่แปลว่า “เมืองที่ยั่งยืน” มันมีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่และตอนนี้ที่เรากำลังได้เห็นอีกคำที่หลายหน่วยงานใช้คือ คำว่า “Livable City” หรือ “Livable Future City” และจากประสบการณ์ที่ผ่านมามองกับพื้นฐานความรู้ของผู้เขียนด้าน Sustainable Development ทำให้เห็นว่าความหลากหลายของคำที่ถูกผสมและหยิบยกขึ้นมา การดำเนินการเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์มีรูปแบบแตกต่างกันไป มีความพยายามอธิบายที่มาของศัพท์ที่สร้างสรรค์ขึ้น มีการใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ที่แตกต่างออกไป จึงทำให้ผู้เขียนต้องกลับมาทบทวนว่าศัพท์ทุกตัวที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมานั้น เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดของท่านผู้เขียนและท่านผู้วิจัยทั้งในและต่างประเทศ ผ่านบทความและวารสารล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันหรือไม่ อย่างไร

รากศัพท์: ที่มาของคำว่าเมืองนิเวศ

ก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทความและวารสารที่ผู้เขียนได้รวบรวมมาเพื่อชวนให้ผู้อ่านพิจารณาร่วมกันว่าแนวคิดและผลงานของผู้เขียนและผู้วิจัยที่ถูกตีพิมพ์เป็นบทความหรือวารสารภายใต้หัวข้อคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ Eco - town, Eco - city, Smart City หรือ Green City มีวัตถุประสงค์เดียวกันเพื่อการพัฒนาไปสู่ “ความยั่งยืน (Sustainability)” ใช่หรือไม่ ผู้เขียนจึงขอเจาะเพียงศัพท์คำว่า Eco กับคำว่า “เมือง” เพื่อยกเป็นตัวอย่างของรากศัพท์ที่ดูให้ความหมายจากแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ

รากศัพท์ของคำว่า “Eco -” เป็นคำ Prefix (ภาษาไทยแทนด้วยคำว่า “อุปสรรค”) มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของสิ่งมีชีวิตนั้น ซึ่งเป็นคำแปลของ Cambridge Dictionary ในขณะที่พจนานุกรมของ Oxford Dictionary ได้ให้ความหมายว่า “Eco -” คือ ที่เชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมซึ่ง “Eco -” ในภาษาไทย โดยอ้างอิงมาจากข้อมูลพจนานุกรม Longdo Dict ซึ่งหมายถึง ครอบครัว บ้าน และสิ่งแวดล้อม ซึ่งคำว่า “Eco -” ที่พบเห็นได้บ่อยครั้งก็คือคำว่า “Ecology” ที่มีความหมายว่า “นิเวศวิทยา” และเพื่อให้ได้ความกระจ่างชัด คำว่า “นิเวศ” ได้มีการให้ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ว่า “นิเวศ, นิเวศ -, นิเวศน์” มีความหมายว่า ที่อยู่ บ้าน วัง โดยมีลูกคำของ “นิเวศ” คือ “นิเวศวิทยา” ซึ่งมี 2 ความหมาย (1) วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับถิ่นที่อยู่และสิ่งแวดล้อม และ (2) การศึกษาเกี่ยวกับการดัดแปลงวัฒนธรรมของมนุษย์ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเราจะเห็นว่าคำว่า “Eco -” จากรากศัพท์ทุกพจนานุกรมจะมีความเกี่ยวข้องกับคำว่า “สิ่งมีชีวิต” และ “สิ่งแวดล้อม”

ในขณะที่คำว่า “เมือง” ในบริบทของประเทศไทย มีการจัดประเภทของเมืองด้วยขนาดของจำนวนประชากร แสดงไว้ในเอกสารเผยแพร่ของกลุ่มงานมาตรฐาน สำนักพัฒนามาตรฐาน กรมโยธาธิการและผังเมือง ภายใต้หัวข้อ “โครงการการศึกษาเพื่อจัดลำดับการพัฒนาเมืองและหัวข้อ “การจัดลำดับเมืองคุณภาพด้วยมาตรฐานผังเมือง” ในขณะที่คำว่า “เมือง” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มีการให้ความหมายทั้งหมด 4 ความหมาย ซึ่งจะขอยกเพียงหนึ่งความหมายที่มีความใกล้เคียงและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทความ นั่นคือ ความหมายของ “เมือง” ที่หมายถึง “เขตซึ่งเป็นที่ชุมนุมและเป็นที่ตั้ง

ศาลากลางจังหวัดเมื่ออดีตคำว่า “เมืองใหญ่” ซึ่งจะหมายถึงเขตภายในกำแพงเมือง” สำหรับภาษาอังกฤษการใช้คำศัพท์สามารถบ่งบอกถึงขนาดของเมืองกล่าวคือ ระหว่างคำว่า “Village” “Town” และ “City” ที่มีการลำดับขนาดของเมืองจากขนาดเล็กไปขนาดใหญ่โดยลำดับ

เมื่อผสมศัพท์ทั้งสองเข้าด้วยกันเป็น Eco - town หรือ Eco - city หรือแปลเป็นภาษาไทยที่เห็นทั่วไปในบทความมักใช้คำว่า “เมืองนิเวศ” คงจะทำให้ผู้อ่านมีความกระจ่างและความเข้าใจร่วมกันแล้ว จากที่ผู้เขียนได้นำเสนอข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามคำว่า “เมือง” ดังที่กล่าวข้างต้นในภาษาอังกฤษมีการแบ่งแยกของเมืองตามขนาดของเมือง ดังนั้น ในบริบทของผู้เขียนเมื่อมีการใช้คำว่า “Eco - city” จึงมีมุมมองของความเป็น “เมืองนิเวศ” ที่มีขนาดกว้างใหญ่กว่า “Eco - town”

นานาคำเรียกของเมืองภายใต้ความยั่งยืน : “Livable City”, “Eco - city”, “Eco - town”, “Smart City”, “Green City” และ “Sustainable City”

Livable City

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำ “คู่มือแนวทางการวางแผนพัฒนาเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน (Planning Guideline for Livable and Sustainable Future City : LSFC Guideline)” ยังคงอยู่ในเป้าหมายด้านความยั่งยืน (Sustainability) ที่องค์กรสหประชาชาติกำหนดไว้ โดยคู่มือได้กล่าวว่า “การพัฒนาเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืนเป็นกระบวนการพัฒนาเมืองที่ทำให้คุณภาพชีวิตของประชากรดีขึ้นและสร้างผลกระทบต่อระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุดควบคู่ไปกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งประชากรควรต้องได้รับโอกาสที่เท่าเทียมด้วยการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล”

Eco - city

Kheng Lian Koh และผู้ร่วมวิจัย ได้เผยแพร่บทความ “Eco-cities” and “Sustainable Cities”- Whither? ได้อธิบาย “การพัฒนาที่ยั่งยืน” ว่าเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการในปัจจุบัน โดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นต่อ ๆ ไป และสามารถให้การตอบสนองต่อความต้องการของตนเองได้ รวมถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน นั่นคือ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในบทความเดียวกัน ได้มีการหยิบยกผลการประชุมขององค์กรสหประชาชาติ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เสนอการจัดการเมืองแบบบูรณาการเพื่อให้ความสมดุลระหว่างสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นกรอบที่ใช้ในการพัฒนาเมืองยั่งยืนตามหลักการและเป้าหมายขององค์กรสหประชาชาติ ณ ปัจจุบัน บทความของ Kheng Lian Koh ได้รวบรวมการอธิบายความหมายคำว่า “เมืองที่ยั่งยืน” และ “เมืองเชิงนิเวศ” จากบทความอื่น อาทิ “เมืองเชิงนิเวศ”: Richard Register ได้อธิบายว่า เป็นเมืองที่มนุษย์สามารถดำรงอยู่ และความกลมกลืนกับธรรมชาติ จึงจะสามารถลดร่องรอยของผลกระทบเชิงนิเวศ (Ecological Footprint) และ Rodney R. ได้ให้คำจำกัดความว่า “เมืองนิเวศ” ว่าเป็นการตั้งถิ่นฐานที่ยั่งยืนที่สุดของมนุษย์เป็นเมืองที่สามารถสร้างมาตรฐานการครองชีพที่ยอมรับได้โดยไม่ทำให้หมดสิ้นไปได้ เรียกว่า “ระบบนิเวศ หรือ วัฏจักรชีวิตธรรมาภิบาล” ในขณะที่ธนาคารโลก อธิบาย “เมืองเชิงนิเวศ” ว่าเป็นเมืองที่สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พลเมืองของตนอย่างครอบคลุม ยั่งยืน และมีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ขณะเดียวกันสามารถปกป้องและดูแลรักษาระบบนิเวศ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นเพื่อคนรุ่นต่อไปได้ โดยสรุปบทความของ Kheng Lian Koh และผู้ร่วมวิจัยได้ว่า คำว่า “เมืองเชิงนิเวศ” และ “เมืองที่ยั่งยืน” เป็นเสมือนคำในพจนานุกรมของผู้กำหนดนโยบายสร้างขึ้นในช่วงเวลาที่ต่างกัน **แต่ทั้งคำว่า “เมืองเชิงนิเวศ” และ “เมืองที่ยั่งยืน” ต่างอยู่ในบริบทของ “ความยั่งยืน”** โดยเฉพาะบริบทด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก

ในประเทศไทย กิติกร จามรดุสิต ได้กล่าวถึง แนวคิดการพัฒนาเมืองเชิงนิเวศ หรือ “Eco - city” สำหรับการแปลหัวข้อ บทความในภาษาอังกฤษ ว่าการพัฒนา “เมืองเชิงนิเวศ” เป็นการพัฒนาที่มุ่งสู่ความยั่งยืนภายใต้หลักการสร้างดุลยภาพ ในมิติของด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งแนวคิดของ “Eco - city” มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมาย การพัฒนาเมืองเพื่อมุ่งสู่ความยั่งยืน หรือ “Sustainable City” ตามเป้าหมายที่ 11 การพัฒนาเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน ของสหประชาชาติเช่นกัน โดยบทความมีการนำเสนอมุมมองของการเพิ่มประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะสามารถลดความเหลื่อมล้ำและทำให้คุณภาพชีวิตของคนในเมืองดีขึ้น

Eco - town

ดร. วิทย์ สุนทรนันท์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวโดยสรุปว่า เป้าหมายของ Eco - town คือการลดการพึ่งพาทรัพยากรจากภายนอก สร้างเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นและสร้างความยั่งยืนของสภาพสิ่งแวดล้อม หมายถึงสังคมท้องถิ่น ซึ่งเป้าหมายของ Eco - town ตามบริบทของผู้เขียน บทความนี้สามารถเชื่อมโยงไปสู่สามเสาหลักของความยั่งยืนนั่นเอง

Smart city

นิยาม “เมืองอัจฉริยะ” ตามความหมายที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่จัดขึ้นตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี คณะทำงานฯ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอร่างยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอัจฉริยะให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามแนวทางการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้กำหนดไว้ คือ “เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ลดค่าใช้จ่ายและการใช้ทรัพยากรของเมืองและประชากรเป้าหมาย โดยเน้นการออกแบบที่ดี และการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและภาคประชาชนในการพัฒนาเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนา **เมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน**” โดยมีการแบ่ง “ประเภทของเมืองอัจฉริยะ” เป็น 2 ประเภท คือ (1) เมืองเดิมซึ่งเป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้าใช้ตามบริบทของเมือง รวมทั้งมีการจัดพื้นที่ของเมืองอย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม ประเพณี อัตลักษณ์ของเมือง (2) เมืองใหม่ซึ่งเป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาพื้นที่ขึ้นมาใหม่ให้มีความทันสมัย รวมทั้งมีการจัดพื้นที่ของเมืองอย่างเหมาะสมเพียงเท่านั้น

คำว่า “Smart Cities” ในความหมายขององค์กรสหประชาชาติ Singapore Global Centre ได้อธิบายว่า เป็นการสร้างและกำหนดลักษณะพื้นที่เมืองที่**ครอบคลุม น่ายุ่ และยั่งยืน** ถือเป็นลำดับความสำคัญในการพัฒนาที่สำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากการสร้างโครงการเมืองอัจฉริยะโดยเฉพาะของ Global Center เมืองอัจฉริยะใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมในเมือง ซึ่งนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ความเจริญรุ่งเรืองและความยั่งยืนที่มากขึ้นและพลเมืองที่มีส่วนร่วมและเพิ่มขีดความสามารถ ประเทศสิงคโปร์เป็นที่ตั้งของ Global Centre ได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองอัจฉริยะชั้นนำมาตลอดโดยรวมแล้ว การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ดังนั้น คำว่า “Smart Cities” จึงมีเป้าหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคำต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นั่นคือการนำไปสู่ **“ความยั่งยืน (Sustainability)”** เช่นกัน

Green City

สำหรับ Green City ที่คุ้นเคยกัน ในเอกสารเผยแพร่ “The State of Asian and Pacific Cities 2015: Urban Transformations Shifting from Quantity to Quality” ที่จัดทำภายใต้ความร่วมมือของ ESCAP และ UNHABITAT ได้กล่าวถึงโมเดลการพัฒนาเมืองให้มีความยั่งยืนมากขึ้นและได้อธิบายแนวคิดของคำว่า “เมืองสีเขียว (Green City)” ว่า สามารถใช้คำว่า “เมืองยั่งยืน (Sustainable City)” แทนกันและกันได้ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งไปสู่ “ความยั่งยืน (Sustainability)” เหมือนกับหลาย ๆ คำศัพท์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

บทสรุป

บทความนี้ ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนมุมมองของตัวผู้เขียน โดยรวบรวมข้อมูลจากบทความ งานวิจัยและเอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเชื่อมโยงกับคำศัพท์ไม่ว่าจะเป็น “Livable City”, “Eco - city”, “Eco - town”, “Smart City”, “Green City” และ “Sustainable City” โดยแต่ละคำที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นหลักการและแนวทางในการพัฒนาเมืองในทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือ “ความยั่งยืน (Sustainability)” การใช้คำศัพท์ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถ interchangeable ซึ่งไม่ว่าจะสร้างสรรค์ศัพท์ใหม่ ๆ ในอนาคตอีกหลากหลายคำ การมุ่งสู่ “ความยั่งยืน (Sustainability)” ก็ยังเป็นแก่นและเป็นเป้าหมายที่แท้จริงที่เราต้องการให้เกิดขึ้นต่อโลกของเราไปนี้ นั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานพัฒนามาตรฐาน กรมโยธาธิการและผังเมือง, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). โครงการการศึกษาเพื่อจัดลำดับการพัฒนาเมือง: การค้นหาเมืองคุณภาพด้วยมาตรฐานผังเมือง. กรมโยธาธิการและผังเมือง, กรุงเทพฯ

สำนักงานพัฒนามาตรฐาน กรมโยธาธิการและผังเมือง. (-). การจัดลำดับเมืองคุณภาพด้วยมาตรฐานผังเมือง. กรมโยธาธิการและผังเมือง, กรุงเทพฯ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2565). คู่มือแนวทางการวางแผนพัฒนาเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน (Planning Guideline for Livable and Sustainable Future City: LSFC Guideline). สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กรุงเทพฯ

Kheng Lian Koh, Asanga Gunawansa, & Bhullar, L. (2010). “Eco - cities” and “Sustainable Cities” - Whither?. Social Space, 84-92.

กิติกร จามรดุสิต. (2558). การจำแนกความแตกต่างระหว่างเมือง: การศึกษาเปรียบเทียบกรณีประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา. วารสารสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มีนาคม 2558 หน้าที่ 32-45. กรุงเทพฯ

วิทย์ สุนทรนนท์. (2550). Eco - town. Eco - town Project กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่, กรุงเทพฯ

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ. กรุงเทพฯ, ประเทศไทย

Smart Cities Programme. (n.d.). วันที่สืบค้น 17 มกราคม 2567, from UNDP เว็บไซต์: <https://www.undp.org/policy-centre/singapore/smart-cities-programme>

The State of Asian and Pacific Cities 2015: Urban transformations: Shifting from quantity to quality | UN-Habitat. (n.d.). วันที่สืบค้น 28 มกราคม 2567, จาก unhabitat.org เว็บไซต์: <https://unhabitat.org/the-state-of-asian-and-pacific-cities-2015>

Various Terms for
Under the Core **Cities**
Principle of

Sustainability

MS. KITILUK THANOMBOONCHAI
Senior Professional Environmentalist

The author initiated the idea of writing this article with the intention of undertaking a project related to the integration of an Eco - town concept within an old community filled with valuable arts and cultural heritage worth preserving. This presents a significant challenge in blending development with conservation, akin to balancing the mindset of a forward-looking, constantly changing youth with that of the elderly who cherish and uphold long-standing traditions and customs passed down through generations. It is difficult to determine which is better, as it depends on the acceptance of the people within the city or community and how they manage these challenges. However, the challenge of achieving a harmonious balance between development and conservation within a city should begin with mutual understanding.

This shared understanding begins with comprehending the term “Eco -” in relation to cities, along with many other related terms such as Eco - town, Eco - city, Smart City, Green City, and Sustainable City, Are these terms similar or different? We are now seeing the emergence of another term used by various agencies: “Livable City” or “Livable Future City”. Based on the author’s experience and educational background in Sustainable Development, we can see that the variety of terms being combined and highlighted shows approaches to achieving the objectives vary. There are attempts to introduce new vocabularies explain the origins of these newly created terms. This allows the author to reconsider whether all these terms, when viewed through the perspectives of other authors and researchers, both domestically and internationally, have the same goal or not.

Etymology: The Origin of the Term ‘Eco - city’

Before delving into the content of the articles and journals that the author has compiled for readers to consider together, the author would like to explore whether the concepts and works published as articles or journals under the terms Eco - town, Eco - city, Smart City, or Green City share the same objective of developing towards “Sustainability.” The author thus focuses on the term “Eco” combined with the word “City” as an example of etymology, with meanings provided from credible sources.

The prefix “Eco” is related to living organisms and their relationship with the environment, as defined by the Cambridge Dictionary. Meanwhile, the Oxford Dictionary defines “Eco -” as something connected to or related to the environment. In Thai language, according to the Longdo Dictionary, “Eco-” refers to family, home, and environment. The word “Eco -” is most commonly found in the term “Ecology,” which means “นิเวศวิทยา (Ni - wes - wi - tha - ya)” in Thai language. To clarify further, the term “นิเวศ” (Ni - wes) is defined in the Royal Institute Dictionary, B.E.2554 meaning dwelling, home, or palace. The derivative term “นิเวศวิทยา” has two meanings: (1) The study of the relationships between living organisms and their habitats and environment, and (2) The study of the adaptation of human culture to the environment. As we can see, the prefix “Eco -” in all dictionaries is related to “living organisms” and “the environment.”

In Thailand, the term “City” is categorized by population size, as detailed in the publication from the Standard Development Office, Department of Public Works and Town & Country Planning. This is outlined under the topic “Study Project for Prioritizing Urban Development: Identifying Quality Cities with Urban Planning Standards” and “Sequence Ordering of Quality Cities Based on Urban Planning Standards”. According to the Royal Institute Dictionary, B.E. 2554, the term “City” has four meanings. One relevant meaning is “an area

where people gather and where the provincial hall is located; historically, “Large City” referred to an area within city walls”. In English, the terms “Village,” “Town,” and “City” indicate city size, with the sequence going from smallest to largest.

When combining the terms “Eco -” with “Town” or “City”, which are commonly translated into Thai language as “เมืองนิเวศ” (Eco - city or Eco - town), it helps clarify and enhance readers’ understanding based on the discussion presented above. However, as mentioned, English language distinguishes between City and town by size. Therefore, in the author’s context, “Eco - city” refers to a larger - scale eco - friendly urban area compared to “Eco - town.”

Various Terms for Cities Under the Concept of Sustainability: “Livable City,” “Eco - city,” “Eco - town,” “Smart City,” “Green City,” and “Sustainable City.”

Livable City

The National Economic and Social Development Council, in collaboration with the Chulalongkorn University Academic Service Center, has developed the “Planning Guideline for Livable and Sustainable Future City (LSFC Guideline).” This guideline remains aligned with the goals set by the United Nations, as mentioned above. The guideline states that *“Developing future cities to be livable and sustainable is a process that enhances the quality of life for residents while minimizing impacts on the ecosystem and environment. It should also be environmentally friendly and ensure equal opportunities for all citizens through good governance.”*

Sustainability

Eco – city

Kheng Lian Koh and co - researchers published the article “Eco - cities” and “Sustainable Cities” - Whither? In this article, they describe “sustainable development” as development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs. Sustainable development comprises three key elements, recognized globally as essential: economic development, social development, and environmental protection. The article also references the outcomes of the 1992 United Nations Conference on Environment and Development, which proposed integrated urban management to achieve a balance between the environment, society, and economy. This framework guides the sustainable development of cities according to the principles and goals of the SDGs (Sustainable Development Goals) established by the United Nations. Additionally, Kheng Lian Koh’s article compiles explanations of the terms “Sustainable Cities” and “Eco - city” from various sources. For instance, Richard Register describes an “Eco - city” as a city where humans coexist harmoniously with nature, thereby reducing the ecological footprint. Rodney R. defines an “Eco - city” as the most sustainable human settlement - a city that can establish an acceptable standard of living without depleting resources, or what can be referred to as an “ecological or biogeochemical system” The World Bank describes an “Eco - city” as a city that provides its citizens with comprehensive, sustainable economic opportunities while using resources efficiently. At the same time, it protects and maintains ecosystems and the terms “Eco - city” and “Sustainable city” local environment for future generations. The summary of Kheng Lian Koh’s article and co-researchers states that the terms “Eco - city” and “sustainable city” can be seen as terms from different periods created by policymakers. However, both terms fall within the context of “Sustainability,” particularly concerning environmental issues arising from global climate change.

In Thailand, Kitikom Chamamduisit addressed the concept of “Eco - city Development”. He stated that the development of an “Eco - city” aims to achieve sustainability by balancing the dimensions of the economy, society, and environment. This concept of an “Eco - city” aligns with the goal of developing cities towards sustainability, or “Sustainable Cities,” in line with the United Nations’ Goal 11: Sustainable Cities and Communities. The article presents a perspective on enhancing eco - economic efficiency in a concrete manner, which can reduce inequality and improve the quality of life for urban residents.

Eco – town

Dr. Wit Sunthornnan from the Faculty of Engineering at Chulalongkorn University summarizes that the goal of an Eco - town is to reduce reliance on external resources, develop the local economy, and ensure environmental and social sustainability. According to his context, the objectives of an Eco - town align with the three pillars of sustainability.

Smart City

The definition of a “Smart City,” as determined by the Committee for the Promotion of Smart City Development, established by the Prime Minister’s Office, outlines that this committee is authorized to propose strategic drafts and master plans for smart city development. These plans align with the country’s development direction, as outlined in the Thailand 4.0 initiative and the 20 year national strategy. A smart city is defined as *“a city that leverages modern and intelligent technology and innovation to enhance the efficiency of urban services and management, reduce costs and resource use for the city and its target population, with an emphasis on good design and the participation of the business sector and the public in city development. The concept is to **develop a livable, modern city where residents enjoy a good quality of life and sustainable happiness.**”* The classification of “Smart Cities” is divided into two types: (1) Existing Cities: These are cities that have been developed into livable spaces, incorporating technology and innovation according to the city’s context. Additionally, the city areas are organized in a manner that is appropriate to the city’s culture, traditions, and identity. 2) New Cities: These are newly developed areas that are modernized, with city spaces organized appropriately, focusing solely on contemporary development.

The term “Smart Cities”, as defined by the United Nations in the Singapore Global Centre, describes the creation and designation of urban areas that are **comprehensive, livable, and sustainable**. This is considered a key priority in significant development. It is reflected in the establishment of Smart city Projects, particularly by the Global Centre. Smart cities use technology and innovation to improve the urban environment, leading to better quality of life, increased prosperity, greater sustainability, and more engaged and empowered citizens. Singapore, the location of the Global Centre, has consistently been recognized as a leading smart city. Overall, the transition to digitalization is a key factor in driving improved quality of life and well-being.

Therefore, the term “Smart Cities” shares the same goal and direction as the previously the various terms mentioned above, which is to lead toward **“Sustainability”**.

Green City

Regarding the familiar term “Green City”, the publication *The State of Asian and Pacific Cities 2015: Urban Transformations Shifting from Quantity to Quality*, produced in collaboration between ESCAP and UN-Habitat, discusses a model for developing more sustainable cities. It explains and conceptualizes the term “Green city” as interchangeable with “Sustainable city”, since both terms aim toward the goal of **“Sustainability”**, similar to many other terms previously mentioned.

Conclusion

This article aims to reflect the author’s perspective by referencing articles, research, and related publications from others, connecting terms such as “Livable city”, “Eco - city”, “Eco - town”, “Smart city”, “Green city”, and “Sustainable city”. Each of these terms represents principles and approaches to city development that align with the same direction and goal: “*Sustainability*”. These terms can be used interchangeably, and regardless of how many new terms are created in the future, the pursuit of “*Sustainability*” remains the core and true objective we seek to achieve for our world.

References

Standard Development Office, Department of Public Works and Town & Country Planning, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University. (2008). Study Project for Prioritizing Urban Development: Identifying Quality Cities with Urban Planning Standards. Department of Public Works and Town & Country Planning, Bangkok

Standard Development Office, Department of Public Works and Town & Country Planning. Sequence Ordering of Quality Cities Based on Urban Planning Standards. Department of Public Works and Town & Country Planning, Bangkok

Office of the National Economic and Social Development Council, Chula Unisearch of Chulalongkorn University. (2022). Planning Guideline for Livable and Sustainable Future City: LSFC Guideline. Office of the National Economic and Social Development Council, Bangkok

Kheng Lian Koh, Asanga Gunawansa, & Bhullar, L. (2010). “Eco - cities” and “Sustainable Cities” - Whither?. *Social Space*, 84–92.

Kitikorn Jamorndusit. (2018). Eco-city and Application of Eco - efficiency for the Development of an Eco-city. *Journal of Office of Advanced Science and Technology*, 1(1), 32 - 45. Bangkok

Wit Sunthornnan. (2007). Eco - town. Eco - town Project of Department of Primary Industries and Mines, Bangkok

Digital Economy Promotion Agency. Guidelines for a Smart City Development Plan. Bangkok, Thailand

Smart Cities Programme. (n.d.). Retrieved January 17, 2024, from UNDP website: <https://www.undp.org/policy-centre/singapore/smart-cities-programme>

The State of Asian and Pacific Cities 2015: Urban transformations: Shifting from quantity to quality | UN - Habitat. (n.d.). Retrieved January 28, 2024, from unhabitat.org website: <https://unhabitat.org/the-state-of-asian-and-pacific-cities-2015>